Dosar nr. 2-20998/2025 (2-25143215-12-2-09102025-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

02 iunie 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța de judecată în componența:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefieri Mădălina Ungureanu

cu participarea: reclamantului ***** *****; a reprezentantului reclamantului ***** *****, avocatul Bazatin Andrei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2231891 din 05 septembrie 2025; reprezentanților pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, ***** și avocatul Ulinici Mihail, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2231406 din 17 octombrie 2025;

În lipsa: reprezentantului autorității publice Inspectoratul de Stat al Muncii, procedura de citare legală a fost respectată,

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** *****, prin intermediul avocatului Bazatin Andrei împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, cu participarea autorității publice Inspectoratul de Stat al Muncii privind încasarea salariului restant, a penalității de întârziere, compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

1. La 08 octombrie 2025, ***** *****, reprezentat de avocatul Bazatin Andrei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2231891 din 05 septembrie 2025 (vol. I, f.d.2) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” (în continuare – SRL „AGRICOS TECH”) cu privirea la încasarea salariului restant, a penalității pentru întârzierea achitării salariului și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că, în temeiul contractului individual de muncă încheiat la 12 octombrie 2022 avea raporturi de muncă cu Societatea cu

Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, fiind angajat pe durată nedeterminată în funcția de consultant de vânzări, cu un salariu lunar de 4 900 lei. Potrivit contractului individual de muncă, salariul urma să fie achitat lunar, până la data de 20 a lunii următoare, iar angajatorul și-a asumat obligația de a achita integral și în termen salariul cuvenit.

3. Reclamantul susține că, deși a prestat munca în perioada octombrie 2022 – octombrie 2024, pârâta Societatea ci Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” nu i-a achitat salariul, făcând trimitere la tabelele de evidență a timpului de muncă pentru perioada octombrie 2022 – februarie 2024 semnate de contabila Nicolaescu Ana și de directorul companiei, Corneliu Grigoriev. Potrivit informației furnizată de Casa Națională de Asigurări Sociale pentru perioada 01 octombrie 2022 – 01 octombrie 2024, pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a declarat în privința reclamantului un fond al retribuirii muncii în cuantum total de 160 230,47 lei, iar borderourile de plată aferente perioadei decembrie 2022 – februarie 2024, nu conțin semnătura reclamantului la rubrica destinată confirmării ridicării salariului.

4. La 07 octombrie 2024, prin Ordinul nr. 04-C, reclamantul ***** ***** a fost concediat din funcția de manager vânzări, angajatorul invocând absența de peste 4 ore consecutive de la locul de muncă și art. 86 alin. (1) lit. h) din *Codul muncii*.

5. ***** ***** a mai indicat că, s-a adresat către Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” în vederea achitării salariului restant, iar prin răspunsul din 14 iulie 2025 pârâta ar fi recunoscut că, la data desfacerii contractului individual de muncă, plățile salariale nu fuseseră executate, motivând neachitarea prin faptul că reclamantul nu s-ar fi prezentat fizic la sediul companiei pentru ridicarea sumelor datorate. În opinia reclamantului, această împrejurare nu exonerează angajatorul de obligația de achitare a salariului.

6. Referitor la cuantumul pretenției salariale, reclamantul a solicitat aplicarea indexării prevăzute de art. 145 din *Codul muncii*, susținând că pierderile cauzate prin neachitarea la timp a salariului, urmează a fi compensate prin indexarea obligatorie a sumelor datorate. În baza calculului prezentat, reclamantul a determinat valoarea salariului restant indexat pentru perioada octombrie 2022 – octombrie 2024 la suma totală de 178 129,70 lei.

7. Totodată, reclamantul a solicitat încasarea penalității pentru întârzierea achitării salariului, invocând art. 330 alin. (2) din *Codul muncii* și arătând că, potrivit calculului anexat cererii, penalitatea constituie 300 231,05 lei.

8. În consecință, făcând trimitere la art. 49, art. 131, art. 142, art. 144, art. 145, art. 330, art. 353, art. 354 și art. 355 din *Codul muncii*, reclamantul ***** ***** a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea de la Societatea cu Răspundere

Limitată „AGRICOS TECH” în beneficiul său a salariului restant indexat în mărime de 178 129,70 lei pentru perioada octombrie 2022 – octombrie 2024, a penalității de întârziere în mărime de 300 231,05 lei, precum și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Concluziile autorității publice

9. Inspectoratul de Stat al Muncii, prin concluziile prezentate instanței, a menționat că, potrivit actelor examinate, ***** ***** a avut raporturi de muncă cu Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” și există indicii privind calcularea și reflectarea venitului salarial aferent perioadei pretinse.

10. Totodată, din materialele remise spre examinare, nu se confirmă achitarea efectivă a salariului către ***** *****, întrucât lipsesc documente care să ateste efectuarea plăților, precum ordine de plată, extrase bancare ori borderouri de plată semnate de salariat sau alte confirmări certe privind primirea sumelor.

11. Inspectoratul de Stat al Muncii a apreciat că, invocarea de către Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a faptului că ***** ***** nu s-ar fi prezentat la sediul societății pentru ridicarea sumelor nu poate substitui dovada achitării efective a salariului. Mai mult, în cazul în care angajatorul pretinde că a pus sumele la dispoziția salariatului, această împrejurare urmează a fi confirmată prin probe concludente și verificabile. De asemenea, angajatorul avea posibilitatea să asigure plata salariului prin modalități care permit confirmarea efectuării acesteia, inclusiv prin transfer bancar, cu prezentarea ordinelor de plată și a extraselor de cont.

12. În concluzie, Inspectoratul de Stat al Muncii a susținut că, din perspectiva actelor prezentate, există temeiuri pentru a reține lipsa confirmării achitării salariului pentru perioada invocată, iar pentru clarificarea situației este necesară prezentarea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Agricos Tech” a dovezilor de plată.

Explicațiile părților

13. În ședința de judecată, *reclamantul ***** ***** și reprezentantul său, avocatul Bazatin Andrei,* au susținut integral cererea de chemare în judecată, pentru motivele de fapt și de drept expuse în cuprinsul acesteia, solicitând admiterea acțiunii.

14. Suplimentar au precizat că, pentru perioada indicată în cerere, din partea Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, nu au fost efectuate alte plăți sau indemnizații suplimentare către reclamant. ***** ***** a explicat că a plecat de la locul de muncă în urma unui conflict cu *****. Totodată, a menționat că o parte a salariului era achitată oficial, iar o altă parte nu era oficializată, potrivit unei înțelegeri

cu *****. A declarat, de asemenea că, societatea îi achita procente din vânzări și că urma să primească 5% din vânzări, însă nu a primit această cotă.

15. Reclamantul a mai explicat că, potrivit înțelegerii între ***** ***** și *****, deși era încheiat contractul individual de muncă, venitul obținut din activitatea societății, urma a fi împărțit între ei, iar sumele să fie achitate în numerar. Ca rezultat, i-au fost transmise sume de bani în numerar și prin card, în cuantumurile puse la dispoziție de *****, fiind mai mare dec**â**t cel indicat în contractul individual de muncă, însă aceste plăți nefiind, în opinia sa, salariul oficial.

16. *Reprezentantul pârâtei SRL „AGRICOS TECH", avocatul Ulinici Mihail,* nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată. Suplimentar a explicat că reclamantul ar fi înaintat acțiunea cu rea-credință, deoarece salariul reclamantului a fost achitat în numerar din casieria societății. Totodată, a precizat că reclamantul nu s-ar fi prezentat la sediul societății pentru a ridica sumele bănești ce i s-ar fi cuvenit la concediere.

Aprecierea instanței.

17. Audiind participanții la proces, examinând probele anexate la materialele cauzei și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează raporturile juridice dintre părți, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea, din următoarele considerente.

18. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă,* fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

19. În baza art. 130 alin. (1) și (2) din *Codul de procedură civilă,* instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

20. Din contractul individual de muncă nr. 3 din 12 octombrie 2022 rezultă că între Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH", în calitate de angajator, și ***** *****, în calitate de salariat, au fost stabilite raporturi individuale de muncă pe durată nedeterminată, reclamantul fiind angajat în funcția de consultant vânzări, cu un salariu lunar de 4 900 lei. Potrivit clauzelor contractuale, salariul urma să fie achitat lunar, până la data de 20 a lunii următoare (vol. I, f.d. 170-171). Ulterior, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH" a emis ordinul nr. 3 din 12 octombrie 2022 prin care ***** ***** a fost angajat în funcția de consultant vînzări (vol. I, f.d. 178).

21. Prin ordinul Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” nr. 01-A din 2 septembrie 2024, s-a creat comisia pentru constatarea absenței fără motive de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă de către angajatul ***** ***** (vol. I, f.d. 158), iar prin procesul-verbal din 2 septembrie 2024, s-a consemnat absența reclamantului la locul de muncă (vol. I, f.d. 159), fiind-i solicitat ultimului de a se prezenta la sediul societății pentru a oferi explicații (vol. I, f.d. 160).

22. Prin scrisoarea Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” din 19 septembrie 2024 expediată reclamantului ***** *****, a fost informat despre constatarea mai multor încălcări, solicitându-i să se prezinte la sediul societății pentru a lua cunoștință de conținutul procesului-verbal al comisei de anchetă și să ofere explicațiile corespunzătoare (vol. I, f.d.146-147).

23. Ulterior, prin procesul-verbal din 27 septembrie 2024, s-a consemnat absența reclamantului la locul de muncă în perioada 2 – 27 septembrie 2024 (vol. I, f.d. 162).

24. Din Ordinul nr. 04-C din 07 octombrie 2024 rezultă că, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a dispus concedierea lui ***** ***** din funcția de manager vânzări în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din *Codul muncii*, fiind invocată absența nemotivată de la locul de muncă timp de cel puțin patru ore consecutive. În cuprinsul ordinului s-a consemnat că, reclamantul nu se prezenta la locul de muncă începând cu 02 septembrie 2024, iar contabilității i s-a dispus efectuarea calculelor necesare pentru achitarea deplină a drepturilor salariale, inclusiv a compensației pentru concediul de odihnă nefolosit (vol. I, f.d. 163).

25. În aceeași zi, 07 octombrie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a întocmit o scrisoare de înștiințare adresată lui ***** *****, prin care l-a informat despre concediere și l-a invitat la sediul societății pentru a lua cunoștință de ordinul emis și pentru a primi sumele ce i se cuveneau (vol. I, f.d. 164). Din avizele de recepție cercetate, rezultă că prima corespondență nu a fost recepționată (vol. I, f.d. 165), după care expedierea a fost repetată și, ulterior, recepționată de reclamant (vol. I, f.d. 166).

26. Instanța mai constată că, prin scrisoarea din 12 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” i-a solicitat reclamantului ***** ***** să se prezinte la sediul societății pentru a primi mijloacele bănești aferente plăților salariale pentru luna august 2024 și plățile aferente desfacerii contractului individual de muncă, solicitându-i, alternativ, comunicarea rechizitelor bancare pentru efectuarea transferului (vol. I, f.d. 149).

27. Înainte de sesizarea instanței, reclamantul ***** ***** s-a adresat Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” în vederea achitării drepturilor salariale pretins restante (vol. I, f.d. 154). Prin răspunsul din 14 iulie 2025, Societatea cu

Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a susținut că, pe durata raporturilor de muncă, reclamantul fusese remunerat, însă a reiterat necesitatea prezentării acestuia la sediul societății pentru primirea sumelor cuvenite la încetarea raporturilor de muncă (vol. I, f.d. 155).

28. Conform art. 9 alin. (1) lit. d) din *Codul muncii*, salariatul are dreptul la achitarea la timp și integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea și calitatea lucrului efectuat.

29. Potrivit art. 128 alin. (1) și (3) din *Codul muncii*, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. Salariul este confidențial și garantat.

30. În conformitate cu art. 142 alin. (1) din *Codul muncii*, salariul se plătește periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: a) nu mai rar decât de două ori pe lună pentru salariații remunerați pe unitate de timp sau în acord; b) nu mai rar decât o dată pe lună pentru salariații remunerați în baza salariilor lunare ale funcției.

31. Totodată, potrivit art. 144 alin. (1) și (2) din *Codul muncii*, plata salariilor este efectuată de angajator în mod prioritar față de alte plăți, inclusiv în caz de insolvabilitate a unității. Mijloacele pentru retribuirea muncii salariaților sunt garantate prin venitul și patrimoniul angajatorului.

32. Prin urmare, în cauza dedusă judecății trebuie distinse două circumstanțe diferite: calcularea și declararea de către angajator a venitului salarial, pe de o parte, și remiterea efectivă a sumei nete cuvenite salariatului, pe de altă parte. Declararea unui venit către autoritățile fiscale ori de asigurări sociale demonstrează existența și cuantumul venitului calculat, însă nu constituie, prin ea însăși, dovada predării banilor salariatului. În același timp, lipsa semnăturii salariatului pe un anumit document contabil nu determină automat concluzia contrară, dacă plata poate fi stabilită printr-un ansamblu de alte probe concordante. Or art. 130 alin. (3) din *Codul de procedură civilă* prevede că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

33. În acest sens, instanța reține că înscrisurile fiscale IPC21 depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” (vol. I, f.d. 187-239) reflectă veniturile salariale calculate reclamantului și contribuțiile sociale aferente perioadei contestate de ***** *****. Aceste documente confirmă că Societatea cu Răspundere Limitată

„AGRICOS TECH” îl evidenția pe ***** ***** în calitate de salariat și că îi calcula venituri salariale.

34. Aceeași delimitare este aplicabilă informației Casei Naționale de Asigurări Sociale privind starea contului personal de asigurări sociale invocate de reclamant (vol. I, f.d. 15-16). Suma totală a fondului de retribuire declarat nu poate fi echivalată automat cu o creanță restantă de aceeași valoare, or datele respective confirmă calcularea și declararea venitului.

35. În ceea ce privește documentele contabile și listele de plată (vol. I, f.d. 17-31, 179-186), instanța reține că acestea sunt înscrisuri întocmite de Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” în calitate de angajator în cadrul evidenței sale financiar-contabile și sunt pertinente pentru stabilirea cuantumului sumelor calculate și a modalității în care societatea susține că le-a achitat. Lipsa semnăturii reclamantului ***** ***** în rubrica privind primirea banilor diminuează însă forța lor probantă ca dovadă directă a remiterii efective a salariului. În consecință, instanța apreciază aceste înscrisuri în coroborare cu explicațiile participanților, evidențele fiscale și corespondența ulterioară dintre părți.

36. În acest context, prezintă relevanță procesul-verbal din 28 august 2024, întocmit în incinta Societății cui Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, prin care s-a consemnat că ***** ***** a refuzat să semneze lista de plată pentru salariul aferent lunii iulie 2024, motivând că avea nevoie de o consultație juridică. Prin același înscris s-a consemnat că salariul în sumă de 8 458 lei i-a fost achitat reclamantului de către contabila Grigoriev Svetlana, procesul-verbal fiind semnat de aceasta și de administratorul ***** (vol. I, f.d. 157).

37. Prin urmare, probele cauzei relevă existența unei situații concrete în care lipsa semnăturii reclamantului de pe lista de plată a coexistat cu consemnarea distinctă a remiterii salariului. Această împrejurare nu permite concluzia că orice listă de plată nesemnată demonstrează, prin ea însăși, neachitarea salariului.

38. În aceeași ordine de idei, la etapa cercetării listelor de plată, reprezentantul reclamantului a explicat că semnarea documentelor de plată nu era solicitată reclamantului pentru fiecare lună, ci periodic, inclusiv înainte de prezentarea dărilor de seamă. Această explicație constituie un element suplimentar care împiedică atribuirea lipsei semnăturii de pe fiecare listă de plată a unei semnificații probatorii univoce.

39. Sub acest aspect, instanța constată o contradicție relevantă între poziția inițială a reclamantului și explicațiile oferite ulterior în ședința de judecată. În cererea de chemare în judecată, ***** ***** a susținut că salariul aferent întregii perioade octombrie 2022 – octombrie 2024 nu i-a fost achitat (vol. I, f.d. 7-8). În ședința de

judecată însă, acesta a explicat că o parte din salariu era achitată oficial, iar o altă parte nu era oficializată, că anumite sume îi erau transferate pe card de către *****, după care le retrăgea, precizând că, în opinia sa, aceste sume nu reprezentau salariul oficial. De asemenea, reclamantul a declarat că societatea efectua și plăți sub forma unor procente din vânzări, iar sumele achitate reclamantului lunar, de facto, erau mult mai mari decât cele reflectate în contractul individual de muncă, mărimea cărora nu le ține minte exact. (vol. II, f.d. 41-42).

40. Aceste explicații nu permit instanței să determine, numai în baza lor, natura și destinația juridică a fiecărei sume primite și nici să considere dovedită achitarea fiecărui salariu lunar. Ele infirmă însă susținerea formulată în termeni absoluți potrivit căreia, pe parcursul întregii perioade litigioase, reclamantul nu ar fi primit nicio plată în legătură cu raporturile sale de muncă.

41. Instanța ține seama și de faptul că reclamantul a declarat în ședința de judecată că, în perioada anilor 2022-2024, nu a formulat cereri către angajator privind neachitarea salariului și nu a depus plângeri la Inspectoratul de Stat al Muncii (vol. II, f.d. 41 verso). Această conduită nu stinge drepturile salariale și nu constituie, în sine, o dovadă a plății, însă poate fi apreciată împreună cu celelalte circumstanțe atunci când este verificată credibilitatea afirmației privind o neachitare integrală și continuă a salariului pe o perioadă de aproximativ doi ani.

42. Mai mult ca atît, din tabelele de evidență a folosirii timpului de muncă pentru perioada octombrie 2022 – octombrie 2024 (vol. I, f.d. 32-56) rezultă că timpul de muncă al reclamantului era evidențiat de Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH”, fiind reflectată participarea acestuia la procesul de muncă în cadrul societății. Această împrejurare confirmă că raporturile de muncă ale reclamantului erau integrate în evidența internă a angajatorului și că activitatea sa era supusă unui mecanism de pontare și contabilizare a timpului lucrat.

43. În acest context, instanța nu poate reține afirmația reclamantului ***** ***** că toate veniturile salariale declarate de angajator în perioada octombrie 2022 – iulie 2024 au rămas neachitate. Declarațiile fiscale justifică calcularea salariului (vol. I, f.d. 187-239), însă nu dovedesc restanța; la rândul său, ***** ***** a recunoscut primirea unor plăți salariale și a unor transferuri în perioada raporturilor de muncă, fără a individualiza care dintre acestea ar fi stins alte obligații decât salariul oficial solicitat prin acțiune (vol. II, f.d. 41 verso).

44. În aceste circumstanțe, instanța nu poate echivala suma totală a veniturilor salariale declarate de angajator cu valoarea unei creanțe salariale restante. Declarațiile fiscale (vol. I, f.d. 187-239) și informațiile de asigurări sociale (vol. I, f.d. 15-16) confirmă

calcularea și declararea veniturilor, însă nu demonstrează, prin ele însele, nici plata efectivă, nici neachitarea acestora.

45. În măsura în care pârâta invocă executarea obligației de plată, această susținere urmează a fi verificată prin probele prezentate de angajator și prin coroborarea lor cu celelalte materiale ale cauzei. Totodată, nici reclamantul nu poate transforma automat întregul fond de retribuire declarat într-o restanță salarială, în condițiile în care propriile sale explicații confirmă existența unor plăți efectuate pe durata raporturilor de muncă, iar procesul-verbal din 28 august 2024 (vol. I, f.d. 157) relevă o situație concretă în care lipsa semnăturii de pe lista de plată nu a coincis cu lipsa remiterii salariului.

46. Prin urmare, apreciind în ansamblu declarațiile fiscale, documentele contabile, listele de plată, procesul-verbal din 28 august 2024 și explicațiile reclamantului ***** *****, instanța consideră că probele nu confirmă susținerea acestuia potrivit căreia toate veniturile salariale declarate pentru perioada octombrie 2022 – iulie 2024 au rămas neachitate. Reclamantul nu a delimitat plățile pe care a recunoscut că le-a primit de sumele pe care le consideră restante astfel încât totalul declarat de angajator să poată fi calificat, în întregime, drept creanță salarială neexecutată.

47. Instanța apreciază și argumentele reprezentantului pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” potrivit cărora, salariile au fost achitate în numerar din casieria societății (vol. II, f.d. 42 verso-43). Explicația respectivă nu poate fi acceptată în mod automat numai în baza evidențelor contabile, deoarece reprezentantul pârâtei nu a putut indica persoana care ar fi remis concret banii reclamantului, iar unele liste de plată nu conțin semnătura acestuia.

48. În aceeași ordine de idei, instanța nu atribuie forță probantă prestabilită declarațiilor lui ***** ***** consemnate în înscrisurile întocmite în cadrul altor proceduri și în fața altor autorități (vol. I, f.d. 72-141; vol. II, f.d. 18-21). Potrivit art. 130 alin. (2) din *Codul de procedură civilă*, niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

49. Totodată, în măsura în care actele autorităților publice respective cuprind constatări proprii ale acestora, art. 123 alin. (5) din *Codul de procedură civilă* prevede că faptele constatate printr-un act al autorității publice nu au până la judecată putere pentru instanță. Declarațiile unei persoane consemnate într-un asemenea înscris nu se confundă însă cu faptele constatate de autoritatea emitentă.

50. Prin urmare, declarațiile atribuite reclamantului ***** ***** în cadrul altor proceduri pot fi apreciate numai împreună cu celelalte probe administrate în prezenta cauză, inclusiv sub aspectul coerenței poziției sale procesuale. Faptul că asemenea declarații nu au fost făcute nemijlocit în fața instanței care judecă prezenta cauză diminuează

posibilitatea de a le atribui, izolat, caracter determinant. Ele nu pot substitui dovada achitării unei anumite sume salariale pentru o anumită lună.

51. În această ordine de idei, instanța consideră că pretenția reclamantului ***** ***** privind existența unei restanțe salariale pentru întreaga perioadă octombrie 2022 – octombrie 2024 și în cuantumul indicat de acesta nu este demonstrată în măsura solicitată. Însă din evidențele fiscale și contabile rezultă că pentru această perioadă angajatorul a calculat reclamantului venit salarial. Înscrisurile contabile cercetate, raportate la venitul salarial declarat în anul 2024 și la reținerile aferente, confirmă suma netă de 8 458 lei ce urma să fie achitată reclamantului.

52. Astfel, din lista de plată nr. 0000000024 din 11 septembrie 2024, întocmită pentru luna august 2024 (vol. I, f.d. 184), rezultă că lui ***** ***** i-a fost calculată spre achitare suma de 8 458 lei.

53. Determinantă este însă corespondența ulterioară emanată chiar de la SRL „AGRICOS TECH", unde prin adresa nr. 13 din 12 iunie 2025 (vol. I, f.d. 149), angajatorul l-a invitat în mod expres pe ***** ***** să se prezinte pentru a primi mijloacele bănești aferente „plăților salariale pentru luna august 2024", precum și plăților la desfacerea contractului individual de muncă. Totodată, pârâta i-a solicitat comunicarea rechizitelor bancare în cazul în care dorea efectuarea transferului.

54. Această împrejurare, provenită nemijlocit de la angajator și coroborată cu evidențele contabile privind calcularea salariului, confirmă că la data respectivei corespondențe salariul aferent lunii august 2024 nu fusese remis reclamantului.

55. Nici explicația pârâtei potrivit căreia reclamantul nu s-ar fi prezentat la sediul societății, nu demonstrează stingerea obligației. Punerea la dispoziție a unei sume și achitarea efectivă a acesteia sunt circumstanțe diferite, iar din materialele cercetate nu rezultă că suma netă de 8 458 lei aferentă lunii august 2024 a fost efectiv încasată de reclamantul ***** *****.

56. În aceste condiții, în temeiul art. 9 alin. (1) lit. d), art. 128 și art. 142 din *Codul muncii*, instanța concluzionează că Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH" avea obligația de a achita reclamantului salariul calculat pentru luna august 2024, iar în lipsa dovezii primirii efective a acestei sume, pretenția reclamantului este întemeiată în limita cuantumului de 8 458 lei, motiv pentru care instanța va dispune încasarea acesteia.

57. Cu referire la mențiunea din adresa nr. 13 din 12 iunie 2025 privind existența unor „plăți la desfacerea contractului individual de muncă", instanța reține că această formulare nu permite, prin ea însăși, stabilirea și încasarea unei creanțe suplimentare în cuantumul pretins de reclamant.

58. Astfel, prin Ordinul nr. 04-C din 07 octombrie 2024, SRL „AGRICOS TECH” a dispus contabilității efectuarea calculelor necesare pentru achitarea deplină a drepturilor cuvenite lui ***** ***** la încetarea raporturilor de muncă, fiind indicată inclusiv compensația pentru concediul de odihnă nefolosit. Prin urmare, noțiunea de „plăți la desfacerea contractului” utilizată în corespondența pârâtei poate viza drepturi de natură diferită și nu demonstrează că întreaga sumă reflectată de reclamant la momentul încetării raporturilor de muncă reprezintă salariu pentru muncă efectiv prestată.

59. În același timp, potrivit art. 143 alin. (1) lit. b) din *Codul muncii*, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.) – cel târziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitările.

60. În speță, ***** ***** nu se prezenta la locul de muncă începând cu 02 septembrie 2024, iar la 07 octombrie 2024 Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” l-a înștiințat despre concediere și l-a invitat să se prezinte pentru primirea sumelor cuvenite. Comunicarea a fost repetată ulterior, iar prin adresa din 12 iunie 2025 angajatorul a reiterat invitația și a solicitat inclusiv rechizitele bancare pentru efectuarea transferului.

61. În aceste condiții, corespondența pârâtei confirmă existența unor calcule aferente încetării raporturilor de muncă, însă nu permite calificarea acestora, în lipsa individualizării naturii și cuantumului fiecărei componente, drept salariu restant suplimentar celui de 8 458 lei aferent lunii august 2024.

Cu privire la indexarea solicitată.

62. Potrivit art. 145 alin. (1) și (2) din *Codul muncii*, compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reținerea acestuia a constituit cel puțin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar. Compensarea prevăzută la alin. (1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit.

63. Instanța reține că reclamantul ***** ***** a solicitat un cuantum total al salariului restant indexat de 178 129,70 lei, calculat în baza că salariile aferente întregii perioade octombrie 2022 – octombrie 2024 au rămas neachitate. Or, această împrejurare factuală nu a fost confirmată, iar instanța a constatat ca salariul restant constituie suma de 8 458 lei aferentă lunii august 2024.

64. În ceea ce privește suma de 8 458 lei aferentă lunii august 2024, instanța reține că art. 145 alin. (1) din *Codul muncii* condiționează indexarea de existența unei „rețineri” a salariului pentru cel puțin o lună calendaristică de la data stabilită pentru plată. Deși norma nu instituie în mod expres culpa angajatorului ca o condiție distinctă, noțiunea de „reținere” trebuie apreciată prin raportare la împrejurările concrete în care salariul calculat nu a fost efectiv încasat.

65. În acest sens, simpla existență obiectivă a unei sume neîncasate nu este suficientă pentru a concluziona că aceasta a fost reținută de angajator, dacă probele demonstrează că acesta a întreprins măsuri reale și efective pentru ca salariatul să poată primi plata.

66. Or, din materialele cauzei rezultă că, odată cu emiterea Ordinului nr. 04-C din 07 octombrie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a dispus efectuarea calculelor necesare pentru achitarea deplină a drepturilor lui ***** ***** și, în aceeași zi, l-a înștiințat despre necesitatea prezentării la sediul societății pentru primirea sumelor cuvenite. Prima corespondență nu a fost recepționată, motiv pentru care pârâta a repetat expedierea, aceasta fiind ulterior recepționată de reclamant (vol. I, f.d. 165-166).

67. Mai mult, prin adresa nr. 13 din 12 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” l-a invitat repetat pe ***** ***** să ridice în mod expres mijloacele bănești aferente salariului pentru luna august 2024. Totodată, pârâta i-a solicitat comunicarea rechizitelor bancare, oferindu-i astfel și posibilitatea efectuării plății prin transfer, fără necesitatea prezentării fizice la sediul societății. Aceeași disponibilitate de achitare a fost reiterată și după adresarea extrajudiciară a reclamantului. La fel, în ședința de judecată, reprezentantul reclamantului ***** ***** a confirmat că, a fost înștiințat despre necesitatea ridicării plăților salariale pentru luna august 2024 în mărime de 8 458 lei, însă nu s-a prezentat la sediul pârâtei.

68. Apreciate în ansamblu, instanța constată că aceste împrejurări nu relevă o conduită a angajatorului Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” orientată spre reținerea salariului ori refuzul executării obligației de plată salariatului ***** *****. Dimpotrivă, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a întreprins în mod repetat măsuri pentru ca ***** ***** să poată intra în posesia sumelor calculate, iar neîncasarea a persistat în condițiile în care acesta nu a valorificat modalitățile de plată oferite.

69. Prin urmare, deși suma de 8 458 lei aferentă lunii august 2024 nu a fost efectiv primită de reclamant și, din acest motiv, urmează a fi încasată prin prezenta hotărâre, circumstanțele cauzei nu permit calificarea acestei neîncasări drept o „reținere” a salariului în sensul art. 145 alin. (1) din *Codul muncii*.

70. Suplimentar, calculul indexării în cuantum de 178 129,70 lei prezentat de reclamant este întemeiat pe premisa că salariile aferente întregii perioade octombrie 2022 – octombrie 2024 au rămas neachitate, premisă care nu a fost confirmată prin probele administrate.

71. În consecință, instanța concluzionează că nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea art. 145 din *Codul muncii*, iar pretenția privind indexarea salariului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la penalitatea de întârziere.

72. Potrivit art. 330 alin. (2) din *Codul muncii*, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului, a indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătește suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3% din suma neplătită în termen.

73. Instanța reține că, spre deosebire de simpla constatare a existenței unei sume salariale neachitate, aplicarea penalității prevăzute de art. 330 alin. (2) din *Codul muncii* presupune în mod expres stabilirea faptului că reținerea plății s-a produs din vina angajatorului.

74. În acest sens, prin Decizia nr. 35 din 23 martie 2020, Curtea Constituțională a reținut că angajatorul care nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege și de contractul individual de muncă este prezumat a fi în culpă, fiind eliberat de răspundere dacă demonstrează că a fost împiedicat să-și execute obligația printr-o cauză care nu îi poate fi imputată. Stabilirea existenței unei asemenea cauze revine instanței de judecată în fiecare caz concret, în funcție de circumstanțele de fapt și de probele prezentate de angajator (§ 26-27).

75. Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța constată că simplul fapt că suma de 8 458 lei aferentă lunii august 2024 nu a fost efectiv încasată de reclamant nu este suficient pentru angajarea răspunderii patrimoniale a pârâtei în temeiul art. 330 alin. (2) din *Codul muncii*. Este necesar ca neplata în termen să fie consecința unei conduite culpabile a angajatorului.

76. Or, așa cum a constat instanța mai sus, probele administrate relevă că, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH” a întreprins demersuri concrete pentru achitarea drepturilor salariale ale reclamantului. Astfel, prin procesul-verbal din 28 august 2024 s-a consemnat o situație în care ***** ***** a refuzat să semneze lista de plată, deși remiterea salariului a fost consemnată distinct de angajator. Această împrejurare este relevantă pentru aprecierea conduitei părților și demonstrează că lipsa semnăturii reclamantului pe documentele de plată nu echivalează, în mod automat, cu refuzul angajatorului de a efectua plata.

77. Totodată, odată cu încetarea raporturilor de muncă, prin ordinul de concediere angajatorul a dispus efectuarea calculelor necesare pentru achitarea deplină a drepturilor salariale, ordinul fiind expediat reclamantului. Ulterior, pârâta l-a invitat în mod repetat pe ***** ***** să se prezinte pentru ridicarea sumelor cuvenite, inclusiv după adresarea extrajudiciară formulată de acesta.

78. Mai mult, prin adresa din 12 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limită „AGRICOS TECH" nu doar a reiterat invitația de a ridica mijloacele bănești aferente plăților salariale pentru luna august 2024 și plăților la încetarea raporturilor de muncă, dar a solicitat reclamantului și comunicarea rechizitelor bancare în vederea efectuării transferului. Totodată, în ședință de judecată, reprezentantul reclamantului a recunoscut că, reclamantul nu a indicat pârâtului, la solicitare, datele bancare, la fel, nu s-a prezentat la sediul pârâtei pentru a ridica banii. Prin urmare, angajatorul a oferit reclamantului atât posibilitatea primirii sumelor la sediul societății, cât și posibilitatea efectuării plății prin virament bancar.

79. Apreciate în ansamblu, aceste împrejurări permit instanței să concluzioneze că, pârâta a prezentat suficiente probe pentru a răsturna prezumția de culpă aferentă neexecutării obligației salariale. Astfel, angajatorul a notificat reclamantul despre necesitatea ridicării sumelor, a repetat comunicarea atunci când prima expediere nu a fost recepționată, a reiterat ulterior invitația de plată și i-a oferit inclusiv posibilitatea efectuării transferului bancar. Prin urmare, întârzierea ulterioară în încasarea sumei de 8 458 lei nu poate fi atribuită unei conduite culpabile a Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH".

80. În aceste condiții, nu poate fi reținută existența elementului obligatoriu prevăzut de art. 330 alin. (2) din *Codul muncii*, și anume reținerea salariului din vina angajatorului. Existența unei creanțe salariale neachitate și existența culpei pentru întârzierea plății reprezintă circumstanțe juridice distincte, iar cea din urmă nu rezultă, în prezenta cauză, din simplul fapt al neîncasării sumei.

81. Suplimentar, instanța reține că penalitatea de 300 231,05 lei solicitată de reclamant a fost calculată pornind de la premisa neachitării salariilor pentru întreaga perioadă octombrie 2022 – octombrie 2024. Or, această premisă factuală nu a fost confirmată, instanța constatând drept restantă doar suma de 8 458 lei aferentă lunii august 2024.

82. Prin urmare, atât în lipsa demonstrării culpei angajatorului pentru neplata acestei sume, cât și în condițiile în care calculul prezentat de reclamant este întemeiat pe o creanță salarială globală care nu a fost confirmată, pretenția privind încasarea penalității prevăzute de art. 330 alin. (2) din *Codul muncii* urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată.

83. Potrivit art. 82 din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei. Conform art. 94 alin. (1) din același Cod, dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

84. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică solicitate de reclamant, art. 96 din *Codul de procedură civilă* stabilește că partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Prin urmare, compensarea unor asemenea cheltuieli presupune, în prealabil, demonstrarea suportării lor efective și a cuantumului acestora.

85. În prezenta cauză, mandatul seria MA nr. 2231891 din 05 septembrie 2025 confirmă împuternicirea avocatului Bazatin Andrei de a reprezenta interesele reclamantului ***** *****, însă nu confirmă, prin el însuși, achitarea unui onorariu pentru asistența juridică acordată și nici cuantumul unei asemenea cheltuieli. Or, din materialele prezentate instanței nu rezultă un înscris care să confirme efectuarea efectivă a plății pentru serviciile avocatului și valoarea acesteia. În aceste condiții, instanța nu dispune de o bază probatorie care să permită verificarea caracterului real al cheltuielilor pretinse și, ulterior, aprecierea necesității și rezonabilității acestora.

86. În consecință, pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

87. Totodată, instanța reține că prezenta cauză derivă din raporturi individuale de muncă. Potrivit art. 353 din *Codul muncii*, salariații și reprezentanții acestora care se adresează instanței cu cereri ce decurg din raporturile de muncă sunt scutiți de plata cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat. În același sens, pct. 1.1.1 din anexa nr. 2 la *Legea taxei de stat nr. 213/2023* prevede scutirea persoanelor fizice de taxa de stat în acțiunile privind reintegrarea în serviciu, revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă.

88. Conform art. 98 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune, dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

89. În speță, acțiunea a fost admisă în partea încasării de la SRL „AGRICOS TECH” în beneficiul reclamantului a sumei de 8 458 lei cu titlu de salariu restant pentru luna august 2024. Potrivit pct. 1.1.2 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter patrimonial a căror valoare este

cuprinsă între 5 001 și 50 000 lei, taxa de stat constituie 250 lei plus 4% din valoarea acțiunii care depășește 5 001 lei.

90. Astfel, raportat la suma de 8 458 lei admisă de instanță, taxa de stat aferentă acestei părți a acțiunii constituie 388,28 lei [250 lei + 4% × (8 458 lei – 5 001 lei)]. Întrucât reclamantul este scutit prin lege de plata taxei de stat, iar pârâta nu beneficiază de o asemenea scutire, suma de 388,28 lei urmează a fi încasată de la Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH" în beneficiul statului.

91. În conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. b) din *Codul de procedură civilă*, hotărârea privind plata salariului și a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă se execută imediat în limita prevăzută de lege.

92. În ceea ce privește celelalte argumente formulate de participanții la proces, instanța reține că acestea au fost examinate în măsura în care puteau influența soluționarea pretențiilor deduse judecății. Obligația de motivare nu presupune răspunsul separat și detaliat la fiecare afirmație sau argument secundar, fiind suficient ca hotărârea să reflecte examinarea efectivă a chestiunilor esențiale pentru soluționarea cauzei. O asemenea abordare corespunde și exigențelor desprinse din *Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni privind calitatea hotărârilor judecătorești*, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *García Ruiz împotriva Spaniei* (MC), § 26; *Perez împotriva Franței* (MC), § 81.

Dispozitiv

93. În conformitate cu prevederile art.256, 238-241, *Cod de procedură civilă*, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** ***** prin intermediul avocatului Bazatin Andrei împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH", cu participarea autorității publice Inspectoratul de Stat al Muncii privind încasarea salariului restant, a penalității de întârziere, compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH", IDNO: 1021600017336, în beneficiul lui ***** *****, IDNP: *****, salariul restant pentru luna august 2024, în mărime de 8 458 (opt mii patru sute cincizeci și opt) lei 00 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „AGRICOS TECH", IDNO: 1021600017336, în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 388 (trei sute optzeci și opt) lei 28 bani.

Hotărîrea judecătorească prin care Societatea cu Răspundere Limitată „AGICOS TECH” este obligată la plata unui salariu mediu, se execută imediat.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **SÎRCU Tatiana**